

въ мигъ изкочилъ черъ арапинъ нѣкжде
изъ мрака,
поклонилъ се на момчето, казалъ му:
— „За тебе
всичко имамъ — искай!“ „Искамъ гост-
бица и хлѣбецъ“.
И веднага предъ момчето на трапеза
златна
се явили царски гостби — сладки и при-
ятни.
Хапнало момчето гладно, шапка накривило
и затворило капака: въ дънъ земя се
скрила
праздната трапеза съ оня гостенинъ чу-
десенъ.
А момченцето къмъ дома тръгнало си съ
пѣсенъ.
И когато виторожко се засмѣлъ отгоре,
то пристигнало щастливо въ бащини си
двори.
Тамъ, на пруста, въ тѣжни мисли майка
му седѣла,
но извикала отъ радостъ, като го видѣла:
— „Де се губи толкозъ време — грижи
да береме“?
— „Утеши се, мила мамо, вече си богата:
ти ще носишъ царски дрехи, нанизани отъ
злато“.

То разтворило веднага своята кутия, —
и излѣзла пакъ оная черна гиздосия.
— „Донеси ни царски дрехи — сѣрма и
коприна,
и задъ нашата кжщурка направи градина!
Предъ градината — палати съ бѣлъ мерме-
ренъ камъкъ,
на килими да се радва милата ми мамо!“

Изведнѣжъ предъ тѣхний погледъ блѣс-
нали палати,
предъ палатитѣ — градина съ кедрни
чудновати.
Сякашъ въ дънъ земя се скрила хижата
имъ бедна,
заживѣли тѣ по царски, както си е редно.

ФРИЦЪ ФОНЪ УДЕ

бележка

отъ Николай Райновъ

Още открай време изкуството е свър-
зано съ вѣрата въ Бога. Когато запад-

нитѣ народи се покрѣстили, тѣ получили
отъ източнитѣ християни изображения на
Спасителя, св. Богородица, апостолитѣ и
другитѣ свети. Тѣ преработили тия об-
рази. Почнали да изписватъ по църков-
нитѣ стени и по иконитѣ не само ликове
на светци, а и цѣли случки отъ Еванге-
лието. Така се създаде западната религи-
озна живопись. Тя се развивала презъ
време на Възраждането по цѣла Европа,
но най-хубави творби се изработили въ
Италия. Минали нѣколко вѣка следъ това.

Живописъта въ всички страни се промѣ-
нила. Художницитѣ почнали да изобра-
заватъ случки отъ околния животъ и отъ
природата. Религиозната живопись остана-
ла назадъ. Художницитѣ не знаели, какъ да
постѣпятъ: трѣбвало да изображаватъ Спа-
сителя и светиитѣ тѣй, че да изглежда
като че ли живѣятъ и днесъ, за да пома-
гатъ на хората, да ги утешаватъ, да ги
поучаватъ и насърчаватъ въ доброто.
Мнозина се опитвали да направятъ това,
но не сполучили. Пръвъ успѣлъ да изпише
такива картини нѣмецътъ Фрицъ фонъ
Уде (който се родилъ на 22 май, 1848 г.
въ Волкенбургъ, а умрѣлъ на 25 февру-
арий 1911 г. въ Мюнхенъ).